

Sygn. akt III Cz 415/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2014 r.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W.

przeciwko D. Z.

zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 1345/13

postanawia:

- 1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od pozwanego na rzecz powoda 6802 (sześć tysięcy osiemset dwa) złote z tytułu zwrotu kosztów procesu;
- 2) zasądzić od pozwanego na rzecz powoda 369 (trzysta sześćdziesiąt dziewięć) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSR(del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Tomasz Pawlik SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Cz 415/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z 5 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy orzekł o nieobciążeniu pozwanego kosztami przegranego procesu uznając, że fakt pobytu pozwanego w zakładzie karnym, gdzie nie pracuje i fakt nieposiadania przez niego majątku uzasadnia zastosowanie w sprawie art. 102 k.p.c.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie prawa procesowego - art. 102 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie; domagał się zmiany postanowienia przez zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w kwocie 6802 złote i zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przepis art. 102 k.p.c. pozwala w wypadkach szczególnie uzasadnionych na odstępstwo przy orzekaniu o kosztach od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy przez zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów albo nie obciążanie jej w ogóle kosztami.

Zgodzić należy się ze skarżącym, że w sprawie taki szczególnie uzasadniony wypadek nie zachodził.

Sama trudna sytuacja ekonomiczna pozwanego, wynikająca przede wszystkim z faktu pozbawienia go wolności nie powinna stanowić podstawy do odstępstwa przy orzekaniu o kosztach procesu od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. Według tego przepisu, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Powód jako strona wygrywająca sprawę, mógł przeto domagać się zwrotu kosztów poniesionych celem dochodzenia roszczeń. Żadne względy słuszności oraz charakter sprawy nie przemawiały przeciwko uwzględnieniu tego żądania. Zaskarżone postanowienie podlegało przeto zmianie. Na koszty procesu, których zwrot należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda, stosownie do art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c., złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 3185 złotych., wynagrodzenie radcy prawnego wynoszące 3600 złotych w myśl § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Dlatego orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 k.p.c., o kosztach postępowania zażaleniowego – po myśli art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c.; pozwany jako strona przegrywająca obowiązany jest zwrócić powodowi, na jego żądanie, koszty instancji odwoławczej, na które złożyły się: opłata sądowa od zażalenia w kwocie 69 złotych oraz wynagrodzenie radcy prawnego określone według stawki z § 6 pkt 4 w związku z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia z 28 września 2002r.

SSR(del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Tomasz Pawlik SSO Tomasz Tatarczyk